

NSZZ

REGION BIAŁYSTOK

BIULETYN INFORMACYJNY NR 72 (252) ● 30.09.98

Z PRAC X KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW

JAKI ZWIĄZEK?

**X KRAJOWY ZJAZD
DELEGATÓW NSZZ
JASTRZĘBIE ZDRÓJ
24-26-09-1998r.**

W XV rocznicę powstania NSZZ „Solidarność” potwierdzamy wierność wartościom, które są fundamentem Solidarności. Są to prawda, szacunek dla ludzkiej godności, wolność i patriotyzm. Potwierdzamy wolę budowania stosunków społecznych w oparciu o Katolicką Naukę Społeczną i uznajemy za swój podstawowy obowiązek skuteczną obronę interesów pracownika i jego rodziny. Nasza wizja państwa opartego na tych

wartościach znalazła swój najpełniejszy wyraz w Obywatelskim Projekcie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W rozpoczynającej się kadencji Związek będzie kontynuował zadania wyznaczone uchwałami programowymi poprzednich zjazdów, a w szczególności w Uchwale programowej IV KZD i Uchwale nr 8 VI KZD.

CELE DZIAŁANIA

Podstawowym zadaniem Solidarności jest ochrona godności ludzi pracy i troska o

utrzymanie, a w miarę rozwoju gospodarczego państwa – podnoszenie jakości oraz poziomu materialnego życia ich rodzin, a także zapewnienie możliwości awansu w strukturze społecznej.

Krajowy Zjazd Delegatów uznaje, że najważniejszymi celami Związku w obecnej kadencji są:

1. upowszechnienie własności poprzez uwłaszczenie społeczeństwa,
2. wzrost wynagrodzeń realnych,
3. ochrona rodzin przed ubóstwem,
4. redukcja bezrobocia,
5. zapewnienie powszechnego dostępu do usług medycznych, oświaty i kultury,
6. zapewnienie godziwych świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

METODY I ŚRODKI

1. Upowszechnienie własności poprzez uwłaszczenie społeczeństwa.

Panujący w Polsce przed 1989 r. ustrój nie dawał obywatelom prawa własności do wytwarzanego przez nich majątku narodowego, a realizowany obecnie proces przekształceń własnościowych nadal pozbawia większość obywateli naszego kraju możliwości udziału we własności wytworzonego przez nich majątku. Jest to przyczyną rosnącego niezadowolenia społecznego ze sposobu transformacji gospodarki. W celu dokonania dalszych zmian ustroju społeczno-gospodarczego naszego kraju niezbędne jest przeprowadzenie powszechnego uwłaszczenia obywateli. Stwarza ono warunki do:

1. upodmiotowienia gospodarczego obywateli, a przez to pobudzenia ich aktywności gospodarczej i obywatelskiej,

2. wyrównywania szans obywateli w procesie przekształceń własnościowych,

dokończenie na str. 2

**BIULETYN
INFORMACYJNY
JEST PISMEM
WEWNĄTRZZWIĄZKOWYM**

Informacja

Biuro Poselskie AWS uprzejmie informuje, iż poseł Józef Mozolewski przyjmuje interesantów we wszystkie poniedziałki w godzinach 9.00 – 15.00 w siedzibie swojego biura przy ulicy Suraskiej 1 w Białymstoku.

Związkowa rocznica

W lipcu 1980 roku zastrajkowały zakłady w Lublinie, Ursusie i Mielcu. W sierpniu, po zwolnieniu z pracy Anny Walentynowicz (działaczki Wolnych Związków Zawodowych) i Lecha Wałęsy w Stoczni Gdańskiej wybuch strajk, na czele którego stanął Lech Wałęsa. Pierwsze postulaty obejmowały żądania przywrócenia do pracy Wałęsy i Walentynowicz, podwyżki płac, wyższych zasiłków rodzinnych oraz wzniesienia pomnika ofiar Grudnia 1970 r. Następnego dnia druga stocznia, port, komunikacja miejska i kolejne zakłady przemysłowe. Z Trójmiastem przerwano łączność telefoniczną, ani słowem nie wspomniano o strajkach w mediach – wszystko po to by strajki nie rozlały się po Polsce.

W połowie sierpnia dyrekcja Stoczni zgodziła się zaakceptować postulaty komitetu strajkowego, łącznie z przywróceniem do pracy Walentynowicz i Wałęsy. Komitet strajkowy postanowił więc się rozwiązać. Kiedy Wałęsa ogłosił koniec strajku zaprotestowały Anna Walentynowicz i Alina Piernikowska. Protestujący stoczniojcy zostali i utworzyli wraz z przedstawicielami innych strajkujących zakładów pracy Międzyzakładowy Komitet Strajkowy, który miał działać nie tylko do formalnego przyjęcia przez władze postulatów, ale miał także kontrolować ich wypełnienie. MKS przekazał władzom 21 postulatów, wśród których na pierwszym miejscu znalazł się zapis o wolnych związkach zawodowych. Do strajku przyłączyły się zakłady Szczecina i Elbląga i innych ośrodków. Zmusiło to władze do ustępstw. Porozumienia sierpniowe podpisano, najpierw w szczecinie, następnego dnia, 31 sierpnia w Gdańsku. Porozumienie Gdańskie gwarantowało prawo do powołania Niezależnych Samorządnych Związków Zawodowych, prawo do strajku, do wolności słowa. Władza zgodziła się na transmisję mszy świętej w Polskim Radio, wypuszczając na wolność więźniów

**Konto ZR Białystok
PKO BP II Oddział Białystok
10201329-50193-270-1**

Ciąg dalszy ze str. 1

3. realizacji programów restrukturyzacji przedsiębiorstw,
4. reformy systemów ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych,
5. pobudzenia innowacyjności i rozwoju polskiej gospodarki.

Szczególnie pilnym zadaniem jest opracowanie przez zespół ekspertów Komisji Krajowej (a następnie rozpoczęcie procesu legislacyjnego) niezbędnych aktów prawnych tj.:

1. ustawy o powszechnym uwłaszczeniu społeczeństwa,

2. ustawy o instytucji Skarbu Państwa ustanawiającej właściciela majątku narodowego i Prokuratorii Generalnej.

Jesteśmy w stanie zbudować suwerenne i demokratyczne państwo, gdy poprzez powszechne uwłaszczenie większość majątku narodowego będzie własnością jego obywateli.

2. Wzrost wynagrodzeń realnych.

Związek będzie dążył do tego, aby rzeczywista płaca była znacznie wyższa od gwarantowanej płacy minimalnej. Winna ona być kształtowana w trybie negocjacji umowy zbiorowej między pracodawcą a związkiem zawodowym, przy czym system układów zbiorowych powinien obejmować zakłady pracy niezależnie od liczby zatrudnionych. Administracja państwowa nie może ograniczać autonomii stron w ustalaniu tempa wzrostu płac oraz zasad wynagradzania. Podstawą do podnoszenia płac realnych, zarówno w sferze materialnej jak i budżetowej, jest wzrost gospodarczy mierzony wskaźnikiem wzrostu produktu krajowego brutto (PKB). Związek będzie dążył do stopniowego wyrównywania dysproporcji między płacami pracowników sfer budżetowej i materialnej.

3. Ochrona rodzin przed ubóstwem

Związek będzie dążył do ochrony rodzin przed ubóstwem poprzez:

1. wynegocjowanie kategorii dochodu minimalnego powiązanego z minimum socjalnym, gwarantowanego prawem i pozwalającego na zaspokajanie podstawowych potrzeb rodziny.

Mechanizm realizacji tego dochodu obejmie przychody z tytułu:

wynagrodzenia za pracę własności świadczeń z ubezpieczenia społecznego szeroko pojętych świadczeń socjalnych

2. doprowadzenie do przyjęcia prorodzinnego systemu podatkowego jako trwałego elementu polityki dochodowej państwa,

3. doprowadzenie do utworzenia instytucji ubezpieczenia od bezrobocia.

4. Redukcja bezrobocia NSZZ „Solidarność” będzie konsekwentnie domagać się od państwa:

1. działania w kierunku pełnego produktywnego zatrudnienia,

2. zapewnienia w budżecie państwa i w Funduszu Pracy środków wspomagających indywidualną przedsiębiorczość,

3. stworzenia regionalnej polityki zatrudnienia,

4. dostosowania edukacji zawodowej do rynku pracy,

5. usprawnienia systemu pomocy bezrobotnym w szybkim znalezieniu nowego miejsca pracy lub przekwalifikowaniu.

Utrzymywanie się od kilku lat trwałego, wysokiego bezrobocia prowadzi do wniosku, że staniemy przed koniecznością negocjowania stopniowego obniżania tygodniowej maksymalnej normy czasu pracy.

5. Zapewnienie powszechnego dostępu do usług medycznych, oświaty i kultury

Związek będzie dążył do:

1. wprowadzenia w życie systemu ubezpieczeń zdrowotnych opartego na projekcie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym przygotowanym przez Społeczną Komisję Zdrowia przy NSZZ „Solidarność” oraz na warunkach określonych w „Umowie dla zdrowia”. Warunkiem koniecznym skutecznego wprowadzenia i stabilności powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego jest zwiększenie nakładów w budżecie państwa na ochronę zdrowia do 6% PKB do 1997 r. Wprowadzenie ubezpieczenia zdrowotnego nie powinno stanowić nowego obciążenia finansowego dla obywateli,

2. zagwarantowania w budżecie państwa wysokości nakładów na oświatę (5% PKB), szkolnictwo wyższe (3% PKB), naukę (2% PKB) i kulturę (1% PKB), w terminie nie dłuższym niż trzy lata,

3. zagwarantowania możliwości kształcenia, na poziomie podstawowym, zawodowym, średnim i wyższym przygotowującego do samodzielnego funkcjonowania społecznego i zawodowego; należy przy tym rozwijać i doskonalić systemy stypendialne na wszystkich poziomach kształcenia.

Wysoki poziom kształcenia, nauki i kultury jest niezwykle ważny również ze względu na zapewnienie polskiemu pracownikom korzystnej pozycji na międzynarodowym rynku pracy.

6. Zapewnienie godziwych świadczeń z ubezpieczenia społecznego

Związek będzie dążył do wynegocjowania takiego kierunku reformy ubezpieczeń społecznych, który doprowadzi do stworzenia trójfilarowego systemu ubezpieczeń społecznych, ze znaczącą rolą ubezpieczeń dodatkowych (funduszy emerytalnych), wspieranych środkami z uwłaszczenia społeczeństwa.

Istotnym warunkiem osiągnięcia celów stojących przed NSZZ „Solidarność” jest poparcie szerokich kręgów społecznych dla naszych działań. Związek będzie podejmował współ-

pracę na rzecz realizacji swych celów ze wszystkimi środowiskami, organizacjami i instytucjami, które akceptują ideały i program naszego Związku, a także poprzez aktywność na scenie publicznej w formach dostosowanych do obecnych i przyszłych potrzeb.

Bez aktywnej postawy Członków Związku w zbliżającym się referendum konstytucyjnym, którego rezultat zadecyduje o kształcie naszego Państwa, Związek nie zrealizuje swoich najważniejszych celów.

ZADANIA WEWNĄTRZZWIĄZKOWE

Od siły, dynamiki działania, a przede wszystkim profesjonalizmu naszego Związku zależy realizacja stojących przed nim zadań. Konieczne jest więc dalsze doskonalenie jego sprawności organizacyjnej i skuteczności działania. Wymaga to: dalszego budowania Związku poprzez pozyskiwanie nowych członków i tworzenie nowych struktur związkowych zwłaszcza w zakładach prywatnych, rozbudowy zespołów eksperckich na poziomie krajowym i regionalnym, systematycznego szkolenia działaczy związkowych wszystkich szczebli, utworzenia funduszy szkoleniowych, ewoluowania struktur Związku w kierunku dostosowania ich do struktur pracodawców, wzmacniania struktur branżowych, skoncentrowania środków finansowych Związku na realizacji najważniejszych zadań, rewindykacji majątku NSZZ „Solidarność” i podziału majątku po b. CRZZ, poprzedzenia najważniejszych decyzji ogólnozwiązkowym referendum, doskonalenia systemu informacji wewnątrzwiązkowej.

W celu realizacji podstawowych zadań Komisja Krajowa powoła zespoły problemowe, które przedstawią wyniki swoich prac pod ocenę członków Związku. W pierwszej kolejności należy poddać szerokiej konsultacji związkowej projekty rozwiązań systemowych przygotowanych przez zespoły eksperckie na podstawie Uchwały nr 8 VI KZD. ■

Ciąg dalszy ze str. 3

politycznych, podania prawdziwych informacji o sytuacji gospodarczej, wypłaty wynagrodzeń za okres strajku, podwyżki płac.

Jeszcze kilka tygodni trzeba było poczekać na utworzenie ogólnopolskich struktur związku, który miał przyjąć nazwę „Solidarność” (nazwę wymyślił Karol Modzelewski). W połowie września 1980 roku solidarnościowy związek liczył 3,5 miliona członków, jesienią już 8,5 miliona, by czasem przekroczyć 10 milionów dorosłych Polaków.

Na Białostoczczyznę wolne związki zawodowe przyszły później. 29 sierpnia wybuchł strajk w Fabryce Przyrządów i Uchwytów. Potrwał zaledwie jeden dzień. W drugim tygodniu września w Białymstoku stanęły cztery zakłady: dwa w Starosielcach, Uchwytach oraz Biazeł. W uchwytach prócz postulatów ekonomicznych załoga domagała się prawa do założenia NSZZ „Solidarność”. Porozumienie z władzami w tej sprawie podpisano 9 września 1980 roku.

Początek września 1980 roku w Białymstoku stał pod znakiem strajków. 4 września strajkowała komunikacja miejska i Białostockie Zakłady Przemysłu Bawełnianego „Fasty”. Następnego dnia strajkowali kierowcy taksówek, a 6 września kolejarze województwa białostockiego.

17 września do Gdańska dotarli Michał Pietkiewicz i Bernard Bujwicz, którzy zarejestrowali MKZ, obejmujący dwa zakłady białostockie: „Eltor” i „Wodrol”. Po dwóch tygodniach do MKZ należało 10 komitetów założycielskich. W drugiej połowie września członkowie komitetów założycielskich nowych związków z BZPT „Unitra – Biazeł”, BZGraf, Politechniki Białostockiej podjęli próbę organizacji drugiego na terenie Białegostoku MKZ – u. Po nawiązaniu kontaktu z istniejącym w Warszawie NSZZ „Solidarność” Mazowsze zaczęli opracowywać statut z zamiarem samodzielnej rejestracji regionalnej organizacji związkowej. Pomoc prawną otrzymali od przybyłego z Warszawy Jarosława Kaczyńskiego. W końcu podjęto decyzje o rejestracji MKZ-u w Gdańsku.

29 września 1980 r. Krajowa Komisja Porozumiewawcza podjęła decyzje o ogólnopolskim jednogodzinnym strajku ostrzegawczym. Jego powodem było nie wywiązywanie się władz państwowych w sprawach płacowych. 3 października rozpoczął się strajk w całej Polsce.

Na Białostoczczyźnie strajkowały tylko niektóre zakłady pracy (BZPT Unitra – Biazeł, Przedsiębiorstwo Doświadczalne Opakowań „Pakpol”, Fabryka Wyrobów Runowych „Agnella”, Zakłady Przemysłu Odzieżowego „Narew”). Poza Białymstokiem strajkował jedynie ZNTK w Łapach.

6 października 1980 r. w czasie obrad KKP w Gdańsku dokonano rejestracji dru-

giego białostockiego MKZ – u. Jego członkowie zobowiązali się do porozumienia z przedstawicielami wcześniej zarejestrowanego MKZ – u.

Ten stan zakończyło spotkanie działaczy związkowych 12 października 1980 r., na którym wybrano jedenastoosobowe prezydium, uznano nie zarejestrowany statut za obowiązujący, podjęto decyzję, iż na czele MKZ – u będzie stać 3 rotacyjnych przewodniczących: Jerzy Prajzner („Unitra Biazeł”), Stanisław Przestrzelski (BZGraf), Jan Wołowski (Fabryka Przyrządów i Uchwytów). 29 października MKZ powierzył funkcję przewodniczącego Jerzemu Prajznerowi, który sprawował ją do 27 stycznia 1981 r. Po nim funkcję tę przejął Feliks Gołębiewski, który przewodniczył Związkowi do 21 kwietnia 1981 r. Kolejnym przewodniczącym był Stanisław Przestrzelski, który swą funkcję pełnił do I Walnego Zebrania Delegatów NSZZ „Solidarność” Regionu Białostok, który odbył się w czerwcu 1981 r. W wyniku wyborów, w dniach 25 i 26 czerwca przewodniczącym został Stanisław Marczuk (Fabryka Przyrządów i Uchwytów).

Marek Kietliński Przewodniczący KZ NSZZ „S” w Archiwum Państwowym w Białymstoku

W związku z przypadającą za 2 lata rocznicą powstania NSZZ „Solidarność” chciałbym napisać kalendarium regionu Białostockiego NSZZ „Solidarność”. Uprzejmie proszę wszystkich, którzy posiadają pamiątki (zdjęcia, relacje lub inne dokumenty) z tamtych lat (szczególnie o stanie wojennym i późniejszej działalności w konspiracji) o pomoc i udostępnienie materiałów. ■

Uwaga!

Dział Szkoleń Zarządu Regionu Białostok NSZZ "Solidarność" poszukuje osób, które byłyby zainteresowane prowadzeniem szkoleń związkowych dla Komisji Zakładowych. Poszukujemy osób, które posiadają status instruktora związkowego lub chciałyby go uzyskać w najbliższym czasie. Osoby zainteresowane prosimy o kontakt z Działem Szkoleń Zarządu Regionu (tel. 742 - 32 - 46 w.15).

Komisja Krajowa

Członkowie Komisji Krajowej

Przewodniczący KK NSZZ „Solidarność”
– Marian Krzaklewski

Bartosz Waldemar – R. Świętokrzyski (P)
 Białowas Janina – R. Dolny Śląsk
 Borys-Szopa Bożena – R. Śląsko-Dąbrowski
 Buczak Wojciech – R. Rzeszowski (P)
 Buczek Andrzej – R. Ziemia Przemyska (P)
 Calińska Małgorzata – R. Dolny Śląsk
 Ciok Andrzej – R. Śląsko-Dąbrowski
 Dariusz Ciszewski – R. Pojezierze (P)
 Denysiuk Zdzisław – S. Chełmski (P)
 Dębczyński Janusz – R. Kujaw i Ziemi Dobrzyńskiej (P)
 Dítmer Adam – S. Metalowców
 Dudziak Waldemar – R. Środkowo-Wschodni (P)
 Dziłki Józef – R. Warmińsko-Mazurski (P)
 Franke Andrzej – R. Wielkopolska Południowa
 Formicki Henryk – R. Ziemia Łódzka
 Gałązka Zbigniew – S. Emerytów i Rencistów
 Gawkowski Roman – R. Koszaliński Pobrzeże (P)
 Gawroch Antoni – R. Piłski (P)
 Gąsiorowski Jacek – R. Mazowsze (P)
 Gibadło Bronisław – R. Małopolska
 Giera Adam – R. Śląsko-Dąbrowski
 Grajcarek Kazimierz – S. Górnictwa i Energetyki
 Grewenda Czesław – R. Częstochowski
 Grzeszek Wojciech – R. Małopolska (P)
 Hałas Jan – R. Gdański
 Hejman Marek – S. Zasobów Naturalnych i Ochr. Środowiska
 Hnatio Krzysztof – S. Przemysłu Chemicznego
 Jackiewicz Zbigniew – R. Mazowsze
 Jacyna Andrzej – S. Ochrony Zdrowia
 Jankowski Leszek – R. Wielkopolska
 Jankowski Maciej – R. Zielonogórski (P)
 Jarmuziewicz Jan – R. Ziemia Sandomierska
 Jurek Mieczysław – R. Pomorze Zachodnie (P)
 Kaczmarek Andrzej – R. Ziemia Sandomierska (P)
 Kaczor Józef – R. Środkowo-Wschodni
 Kałużny Andrzej – R. Koniński
 Kasperek Jerzy – R. Podbeskidzie
 Kasza Mirosław – R. Śląsko-Dąbrowski
 Klepas Bogdan – R. Wielkopolska (P)
 Kochan Leszek – R. Małopolska
 Kopeć Franciszek – R. Jelenia Góra
 Kosiński Zbigniew – R. Gorzowski
 Kosiorowska Ewa – R. Zagłębie Miedziowe
 Kowalczyk Zbigniew – R. Gdański
 Kozieł Andrzej – R. Świętokrzyski
 Kozłowski Mirosław – R. Elbląski (P)
 Krauze Jarostaw – R. Dolny Śląsk
 Krenc Waldemar – R. Ziemia Łódzka (P)
 Król Marian – R. Środkowo-Wschodni
 Kruszyński Zbigniew – R. Pomorze Zachodnie
 Krypel Władysław – R. Toruński (P)
 Kubiak Bogdan – S. Transportowców
 Kubowicz Stefan – S. Nauki i Oświaty
 Kurasiewicz Jan – R. Śląsk Opolski (P)
 Lach Adam – R. Małopolska
 Lach Jerzy Andrzej – R. Białystok

Trzy filary nowego systemu ubezpieczeń

Najważniejszą z wprowadzanych zmian jest przyjęcie zasady, że część emerytury finansowana w nowym systemie z FUS, będzie zależała jedynie od sumy zgromadzonych składek oraz wieku przejścia na emeryturę. Nowym systemem będą objęci wszyscy pracownicy poza rolnictwem.

Wprowadzane w życie ustawy będą regulować funkcjonowanie pierwszego filaru nowego systemu emerytalnego (emerytury ZUS-owskie). Ustawy te dotyczą wszystkich pracujących z wyjątkiem rolników indywidualnych. Porządkują one także przepisy emerytalne dotychczas rozproszone w kilkudziesięciu ustawach i rozporządzeniach (zastępują jedenaście ustaw).

Reforma ubezpieczeniowa zakłada, że nowy system emerytalny będzie składał się z części opartej na zasadzie umowy pokoleniowej (pracujący płacą składki, które od razu idą na wypłatę bieżącej emerytury) oraz części opartej na zasadzie kapitałowej (każdy pracujący odkłada sobie „kapitał na starość”). Ustawy przyjęte przez parlament latem zeszłego roku, które regulowały funkcjonowanie II i III filaru nowego systemu emerytalnego (o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych i o pracowniczych programach emerytalnych) przesądzały o kształcie reformy.

Nowe rozwiązania będą dotyczyły osób, które urodziły się po 31 grudnia 1948 roku. Osoby urodzone przed 1 stycznia 1949 r. przejdą na emeryturę według dotychczasowych zasad.

Ustawy wprowadzają jednakowe reguły dla wszystkich ubezpieczonych, którzy wejdą do nowego systemu. Oznacza to na przykład, że od uposażeń żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb mundurowych odprowadzane będą składki, a powszechnym systemem zostaną ponownie objęci sędziowie i prokuratorzy.

Ustawy przewidują, że wszystkie osoby objęte nowym systemem będą miały w ZUS indywidualne konta, na których rejestrowane będą składki emerytalne. Suma tych składek będzie co roku waloryzowana proporcjonalnie do wzrostu płac w gospodarce. Część emerytury pochodząca z ZUS będzie w nowym systemie zależała jedynie od sumy zgromadzonych składek i wieku przejścia na emeryturę.

Ustawy przewidują utrzymanie dotychczasowych przepisów dotyczących wieku emerytalnego – 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn. Jednak, inaczej niż obecnie, wprowadzają mechanizm, który powoduje, że późniejsze przejście na emeryturę powoduje znaczne zwiększenie świadczenia. Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych powołuje Fundusz Rezerwy Demograficznej. Niewielka część składek emerytalnych wpływająca do ZUS będzie lokowana w bezpiecznych papierach wartościowych tak, aby środki te mogły zostać wykorzystane w niekorzystnej sytuacji demograficznej (np. gdy emerytury przejdzie wyżej demograficzny). Rozwiązanie to zapewnia długookresową stabilność nowego systemu i daje realne gwarancje wypłaty świadczeń w wysokości określonej przez ustawę o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Rząd proponuje łagodne i stopniowe wycofywanie się z przywilejów branżowych (dla osób poniżej 50 lat). Będzie się to odbywało z zachowaniem praw nabytych. Osoby, które ze względów na staż pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze nabyły już prawo do wcześniejszej emerytury bez względu na wiek, a nie mają ukończonych 50 lat, otrzymają emerytury według dotychczasowych zasad (dotyczy to takich grup zawodowych, jak górnicy i nauczyciele). Rząd rozpocznie również rozmowy ze związkami zawodowymi z branż, które obecnie posiadają przywileje branżowe. Zostaną im przedstawione propozycje alternatywnych rozwiązań dla osób posiadających w starym systemie szczególne przywileje emerytalne. Propozycje te będą dotyczyły osób, które wejdą do nowego systemu, a których staż pracy nabyty przed jego wprowadzeniem jest długi (pomiędzy 31 a 50 rokiem życia). Część

uprawnień szczególnych ma swoje uzasadnienie specyfikacji zawodów. W przypadku tych grup należy znaleźć inny sposób finansowania uprawnień, aby ich koszty nie były, jak obecnie, pokrywane ze składek pozostałych ubezpieczonych.

W niektórych przypadkach zmiany regulacji emerytalnych muszą być ściśle związane z programami restrukturyzacji branż. W szczególności dotyczy to górnictwa. Docelowe rozwiązanie dla branży zostanie ustalone w wyniku uzgodnień ze związkami zawodowymi dotyczących zasad restrukturyzacji branży. Podstawową zasadą nowego systemu, która jednak powinna być w trakcie tych uzgodnień zachowana jest, aby emerytury były zależne jedynie od sumy wpłaconych składek i wieku przejścia na emeryturę, a ewentualne dodatkowe uprawnienia miały jasno wskazane źródło finansowania.

Przedstawione ustawy przewidują zbliżenie systemu emerytalnego dla służb mundurowych do systemu powszechnego. Grupy te będą płacić składki, a ich świadczenia będą waloryzowane na takich samych zasadach jak emerytury pozostałych ubezpieczonych, natomiast przepisy dotyczące warunków nabywania i określania wysokości świadczeń będą zawarte w odrębnej ustawie. Wszyscy funkcjonariusze urodzeni przed 1 stycznia 1969 r. będą mogli zachować dotychczasowe uprawnienia.

Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych określa między innymi:

- jakie ubezpieczenia są ubezpieczeniami społecznymi (emerytalne – zarówno w ZUS, jak i Otwartych Funduszy Emerytalnych, rentowe, w razie choroby i macierzyństwa, wypadkowe),
- kto podlega obowiązkowemu i dobrowolnemu ubezpieczeniu społecznemu (kto jest zobowiązany płacić składki),
- zasady ustalania wysokości składek i procentową wysokość składek,
- rolę ZUS i nowej instytucji – Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (FUS) w zreformowanym systemie,
- zasady prowadzenia indywidualnych kont ubezpieczeniowych,
- zapewnia ona również gwarancje państwa dla wypłat świadczeń.

Najważniejszymi zmianami w stosunku do obecnego systemu jest objęcie obowiązkiem płacenia składki emerytalnej wszystkich pracujących poza rolnictwem (czyli także służb mundurowych) i określenie jednakowej zasady wyliczania składek (jednakowy procent wynagrodzenia). Istotne jest również wydzielenie w FUS funduszy dla różnych ubezpieczeń (emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe), które będą gromadzone na odrębnych kontach oraz nałożenie na FUS obowiązku rejestrowania składek emerytalnych każdego ubezpieczenia na indywidualnym koncie. Dzięki temu każdy będzie mógł się dowiedzieć, jak duże środki zgromadził na swoją emeryturę.

Opr. Mirosław Markowski

Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” informuje, iż organizuje grafik szkoleń na II półroczu 1998 roku:

1. *Szkolenie ogólnozwiązkowe – SOD – 1*
26.10. – 30.10.1998 r.
2. *Szkolenie ogólnozwiązkowe – SOD – 2*
02.11. – 06.11.1998 r.
16.11. – 20.11.1998 r.
4.12. – 18.12.1998 r.
3. *Szkolenie Układy Zbiorowe Pracy*
3.11. – 27.11.1998 r. – część I
4. *Szkolenie ekonomiczne – Gra w przedsiębiorstwo*
07.12. – 11.12.1998 r.
5. *Szkolenie BHP*
30.11. – 04.12.1998 r.

Dział Szkoleń informuje, że chętnych na szkolenia należy zgłaszać pisemnie do Zarządu Regionu na drukach według załączonego wzoru. Jednocześnie informujemy, że odpłatność za szkolenie 5 – dniowe wynosi za 1 uczestnika 50 zł.

Zapraszamy do wzięcia udziału w naszych szkoleniach związkowych.

- Langer Jerzy – R. Dolny Śląsk
 Łabędź Henryk – R. Małopolska
 Łaznowski Janusz – R. Dolny Śląsk (P)
 Łobejko Iwona – R. Śląsko-Dąbrowski
 Majchrowicz Tadeusz – R. Podkarpacie (P)
 Majchrzak Zbigniew – S. Budownictwa i Przem. Drzewnego
 Marszewski Waclaw – R. Śląsko-Dąbrowski (P)
 Marynowski Wiesław – R. Rolnictwa
 Maszkiewicz Zdzisław – R. Ziemia Radomska (P)
 Matusiak Ryszard – R. Jeleniogórski (P)
 Michałowski Tomasz – R. Częstochowski (P)
 Mołęcki Władysław R. Śląsko-Dąbrowski
 Mosiński Jan – R. Wielkopolska Południowa (P)
 Mozolewski Józef – R. Białostocki (P)
 Najmoła Jarosław – S. Kultury i Środków Przekazu
 Nakonieczny Henryk – R. Śląsko-Dąbrowski
 Narożny Bogdan – R. Wielkopolska
 Niemiec Józef – R. Rzeszowski
 Nowicki Mirosław – S. Przemysłu Spożywczego
 Ochman Maria Jolanta – R. Mazowsze
 Olborski Andrzej – R. Środkowo-Wschodni
 Olszewski Bogdan – R. Gdański
 Olszewski Bogusław – R. Mazowsze
 Osiński Bogdan – R. Ziemia Łódzka
 Pabisiak Karol – R. Leszczyński (P)
 Pacuła Elżbieta – S. Łączności
 Półkowski Józef – R. Piotrkowski
 Prygoń Władysław – R. Rzeszowski
 Ryśnik Tadeusz – R. Śląsk Opolski
 Smagowicz Jacek – R. Małopolska
 Staszewski Kazimierz – R. Ziemia Radomska
 Suchojad Barbara – R. Słupski (P)
 Suwała Andrzej – R. Świętokrzyski
 Szewczyk Jan – R. Piotrkowski (P)
 Szlachta Andrzej – R. Rzeszowski
 Szot Mirosław – R. Śląsko-Dąbrowski
 Szozda Bogdan – R. Podbeskidzie
 Szukała Stanisław – R. Słupski
 Śląsko Mieczysław – S. Przemysłu Lekkiego
 Śniadek Janusz – R. Gdański (P)
 Tarnawa Jadwiga – S. Banków, Handlu i Ubezpieczeń
 Tomaszewska Ewa – R. Mazowsze
 Tumilewicz Tadeusz – R. Zagłębie Miedziowe (P)
 Tyrna Marcin – R. Podbeskidzie (P)
 Walczak Leszek – R. Bydgoski (P)
 Wielgus Jerzy – S. Służb Publicznych
 Woźniak Jerzy – R. Mazowsze
 Wójcik Tomasz – R. Dolny Śląsk
 Zgoda Krzysztof – R. Pomorze Zachodnie
 Zywer Krzysztof – R. Płocki (P)
 Żurawiecki Bronisław – R. Gorzowski (P)
 Żurawiecki Jerzy – R. Koniński (P)

Legenda:

R. = region,

S. = przewodniczący Rady Sekretariatu,

(P) = przewodniczący Zarządu Regionu.

Fundusz Św. Jerzego, czyli co dalej z Powszechnymi Świadczeniami Udziałowymi?

Program trzech P (Program Powszechnej Prywatyzacji – PPP) odniósł sukces jeżeli spojrzymy od strony udziału społeczeństwa w programie – Powszechne Świadczenia Udziałowe (PŚU) odebrało 96,1% uprawnionych obywateli. Jednocześnie słyszy się również liczne głosy krytyki, jeżeli chodzi o przyjętą metodę uwłaszczenia obywateli – czyli przekazania obywatelom części majątku będącego własnością Państwa. Przypominamy, że PPP polega na utworzeniu piętnastu Narodowych Funduszy Inwestycyjnych (NFI), które są spółkami akcyjnymi notowanymi obecnie na Warszawskiej Giełdzie Papierów Wartościowych. Spółki te nie są przedsiębiorstwami produkcyjnymi, mają natomiast w posiadaniu akcje przedsiębiorstw, które państwo przeznaczyło do przekazania obywatelom. Natomiast my obywatele dostaliśmy PŚU – są to papiery wartościowe, które można odprzedać, ale można też wymienić na piętnaście akcji, po jednej każdego NFI. Posiadając akcje NFI jesteśmy także pośrednio posiadaczami akcji przedsiębiorstw wchodzących do NFI, czyli jesteśmy w posiadaniu części majątku narodowego!

Mając w rękę PŚU można je spieniężyć na kilka sposobów. Możemy je odprzedać konikowi z za rogu lub też bankowi w który się je odbiera. Można je również zdematerializować, czyli zamienić na bankowy zapis elektroniczny, ale aby to zrobić należy mieć założony rachunek inwestycyjny w biurze maklerskim; po zdematerializowaniu PŚU można sprzedać na Warszawskiej Giełdzie Papierów Wartościowych. 1 Dematerializacja, prowadzenie rachunku inwestycyjnego a często i samo założenie rachunku oraz sprzedaż świadectwa na giełdzie obciążone są opłatami i prowizjami maklerskimi. Wysokość opłat i prowizji są różne w różnych bankach, zależą też od liczby PŚU, które chcemy zbyć. Generalnie, jednak należy się liczyć z opłatą kilku a często kilkunastu złotych. Można także zdematerializowane Świadczenie wymienić na piętnaście akcji Funduszy, a następnie sprzedać akcje. 2 W takim przypadku prowizja maklerska jest jeszcze większa, ponieważ jest naliczana od każdego „papieru” (akcji) oddzielnie. Akcje funduszy można także trzymać dłuższy okres czasu, np. kilka lat oczekując na wzrost ich wartości, lecz tu również musimy opłacać utrzymanie rachunku inwestycyjnego. Rozwiązaniem alternatywnym jest koncepcja Funduszu Św. Jerzego, która realizowana będzie przez Obywatelskie Stowarzyszenia Uwłaszczeniowe. Inicjatorem stowarzyszeń i funduszu

jest poseł AWS prof. dr hab. Adam Biela z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Pierwsze Obywatelskie Stowarzyszenie Uwłaszczeniowe powstało w Zamościu, obecnie w całym kraju działa ich kilkadziesiąt. Celem stowarzyszeń jest „integracja społeczna i gospodarcza poprzez gromadzenie i obrót środkami kapitałowymi zgromadzonymi przez członków stowarzyszeń”. O jakie środki kapitałowe chodzi? Obecnie są to PŚU, w niedługiej przyszłości bony rekompensacyjne wypłacane pracownikom budżetówki, następnie również części majątku komunalnego wynikającego z uwłaszczenia majątkiem komunalnym.

Obywatelskie Stowarzyszenia Uwłaszczeniowe przyjmują PŚU na podstawie specjalnej umowy sporządzanej z każdym kto chce je powierzyć. Umowa ta zabezpiecza interesy właściciela Świadczenia. Świadczenia będą przyjmowane prawie do końca bieżącego roku. Prawie, ponieważ przed upływem końca roku powstanie w Lublinie spółka z ograniczoną odpowiedzialnością o nazwie „Fundusz Św. Jerzego”, kapitałem założycielskim wniesionym do spółki będą PŚU zgromadzone w całym kraju. Przewiduje się, że za każde PŚU wniesione do spółki zostanie przyznane pięć udziałów w spółce o nominalnej wartości 50 zł. Czyli nominalna wartość udziałów przyznanych za jedno świadectwo wynosiła będzie 250 zł. W ciągu dziesięciu dni od zawązania spółki stowarzyszenie przekaze udziały osobom które powierzyły swoje świadectwa (pięć udziałów za każde PŚU). W ten oto sposób z właścicieli świadectw staniemy się udziałowcami, czyli właścicielami Funduszu Św. Jerzego sp. z o.o.

Nietrudno się domyśleć, iż będąc w posiadaniu bezpośrednio po jednej akcji każdego NFI nasz wpływ na zarządzanie przedsiębiorstwami wchodzącymi w skład funduszy jest praktycznie żaden. Jeżeli jednak zgromadzona zostanie duża ilość PSU a tym samym przypadających na nie akcji NFI istnieje możliwość realnego wpływu na przedsiębiorstwa, których to zgodnie z ideą PPP jesteśmy właścicielami.

Nie należy mylić nominalnej wartości udziałów, które otrzymamy w zamian za PŚU z ceną za którą możemy je w danej chwili

zbyć. Cenę kształtuje rynek – czyli to za ile ktoś zechce te udziały od nas odkupić. Obecna giełdowa cena PSU nie jest wysoka, istnieją jednak realne przesłanki, że cena akcji otrzymanych za nie wraz z zakończeniem obrotu świadectwami wzrośnie. Biorąc pod uwagę wzrost gospodarczy oraz wzrastającą atrakcyjność inwestycyjną naszego kraju należy również prognozować znaczny wzrost wartości akcji funduszy w perspektywie kilku lat. Dodatkowym czynnikiem pozytywnym będzie fachowość zarządzania przypadającymi na nas akcjami. Zarząd Funduszu Św. Jerzego sp. z o.o. ma być złożony z najlepszych fachowców a jednocześnie ludzi o nieposzlakowanej moralności.

Jeżeli jeszcze nie spieniężyliśmy naszych świadectw zastanówmy się czy nie warto włączyć się do programu realizowanego przez Obywatelskie Komitety Uwłaszczeniowe i jednocześnie włączyć się do udziału w rynku kapitałowym opierając się na ludziach wyznających takie same jak nasze zasady postępowania. Sprzedając nasze PŚU człowiekowi za rogiem przekazujemy komuś innemu – bliżej nie określonymu – władzę nad majątkiem wypracowanym przez nas i naszych rodziców w minionych latach. Składając PŚU, swoje a także jeżeli chcemy członków rodziny podpisujemy umowę z Obywatelskim Komitetem Uwłaszczeniowym i stajemy się jednocześnie jego członkiem, jest to inwestycja zaplanowana na długi okres, co najmniej kilka lat.

Obywatelskie Stowarzyszenie Uwłaszczeniowe w Białymstoku mieści się przy ul. Surowskiej 1, II piętro, p. 207. Wszyscy zainteresowani członkostwem mogą zgłaszać się w każdy poniedziałek i czwartek w godzinach od 16.00 do 18.00, istnieje tam możliwość uzyskania szerszych informacji. Każdy już zdecydowany powinien zabrać ze sobą Powszechne Świadczenia Udziałowe, dowód osobisty i dwa złotych na opłatę członkowską.

Wielkociekawostki

1 Cena PSU na WGPW w dn. 01.09.1998 wynosiła 85,50 zł.

2 Suma cen akcji piętnastu NFI na WGPW w dn. 01.09.1998 wynosiła 82,20 zł.

JEŚLI REKLAMA TO TYLKO

W NASZYM BIULETYNIE

ATRAKCYJNE WARUNKI

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 22 maja 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania, oprocentowania, spłaty i umarzania pożyczek dla osób niepełnosprawnych.

(Dz. U. z dnia 3 czerwca 1998 r.)

Na podstawie art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776 i Nr 160, poz. 1082) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pożyczka może być udzielona osobie niepełnosprawnej na rozpoczęcie działalności:

1) wytwórczej, budowlanej, handlowej i usługowej, w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej,

2) rolniczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych,

3) polegającej na prowadzeniu działów specjalnych produkcji rolnej, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, bez względu na formę prawną jej prowadzenia.

2. Pożyczka może być udzielona na:

1) podjęcie działalności po raz pierwszy,

2) wznowienie działalności – jeśli od daty wykreślenia wpisu do ewidencji działalności gospodarczej albo cofnięcia koncesji (w odniesieniu do działalności gospodarczej) lub wygaśnięcia obowiązku w podatku rolnym (w odniesieniu do działalności rolniczej), lub wygaśnięcia obowiązku podatkowego z tytułu prowadzenia działów specjalnych produkcji rolnej upłynęło co najmniej 6 miesięcy.

3. Osoba niepełnosprawna może otrzymać pożyczkę, o której mowa w ust. 1, tylko raz oraz pod warunkiem, że nie korzysta z pożyczki udzielonej z Funduszu Pracy.

§ 2. 1. Osoba niepełnosprawna ubiegająca się o uzyskanie pożyczki na rozpoczęcie działalności składa w wojewódzkim urzędzie pracy wniosek określający:

1) kwotę wnioskowanej pożyczki,

2) rodzaj zamierzonej działalności,

3) kalkulację wydatków na uruchomienie działalności w ramach wnioskowanej pożyczki, deklarację zaangażowania środków własnych oraz innych źródeł finansowania,

4) szczegółową specyfikację i harmonogram zakupów w ramach wnioskowanej pożyczki,

5) przewidywane koszty i dochody prowadzenia działalności,

6) proponowany okres karencji oraz termin spłaty pożyczki,

7) proponowane formy zabezpieczenia spłaty pożyczki, w szczególności: poręczenie, weksel, hipoteka, zastaw na rzeczach.

2. Osoba niepełnosprawna ubiegająca się o uzyskanie pożyczki obowiązana jest zabezpieczyć spłatę pożyczki w formie ustalonej między stronami umowy.

3. Koszty związane z zabezpieczeniem pożyczki ponosi osoba niepełnosprawna ubiegająca się o uzyskanie pożyczki.

4. Niezależnie od zabezpieczenia spłaty pożyczki, do zawarcia umowy pożyczki wymagana jest zgoda małżonka pożyczkobiorcy wyrażona w formie pisemnej, a w przypadku poręczenia – także zgoda małżonka poręczyciela wyrażona w formie pisemnej w obecności pożyczkodawcy.

5. O przyznaniu lub odmowie przyznania pożyczki dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy powiadamia wnioskodawcę w formie pisemnej, w terminie nie przekraczającym 30 dni od dnia złożenia wniosku i innych niezbędnych do jego rozpatrzenia dokumentów.

§ 3. Pożyczka na działalność rolniczą może być udzielona osobie niepełnosprawnej zamierzającej podjąć działalność rolniczą, jeżeli jest właścicielem lub posiadaczem (samoistnym lub zależnym) nieruchomości rolnej, w rozumieniu

przepisów Kodeksu cywilnego, o powierzchni użytków rolnych co najmniej 1 ha.

§ 4. 1. Oprocentowanie pożyczki wynosi 5% udzielonej kwoty za cały okres spłaty pożyczki.

2. Kwotę oprocentowania rozkłada się na cały okres spłaty pożyczki, nie dłuższy jednak niż 48 miesięcy.

§ 5. 1. Umowa pożyczki, zwana dalej „umową”, może przewidywać jej wypłacanie w transzach oraz uzależnienie uruchomienia kolejnych transz od rozliczenia się pożyczkobiorcy z wykorzystania uprzednio przekazanych środków.

2. Wypłata pożyczki albo pierwszej transzy następuje po podpisaniu umowy i po dostarczeniu przez pożyczkobiorcę zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej bądź o uzyskaniu koncesji (w przypadku działalności gospodarczej) lub po dostarczeniu przez pożyczkobiorcę kopii zawiadomienia właściwego urzędu skarbowego o rozpoczęciu prowadzenia działów specjalnych produkcji rolnej, lub po dostarczeniu zaświadczenia z urzędu gminy o podleganiu opodatkowaniu podatkiem rolnym (w przypadku działalności rolniczej).

§ 6. 1. Umowę zawiera się w formie pisemnej.

2. Zmiana jakiegokolwiek warunku umowy wymaga aneksu w formie pisemnej i może być dokonana na wniosek każdej ze stron.

§ 7. 1. Umowa powinna zobowiązywać pożyczkobiorcę do:

1) rozpoczęcia działalności w terminie określonym w umowie i przedstawienia pożyczkodawcy dokumentów świadczących o celowym wykorzystaniu pożyczki,

2) terminowej spłaty pożyczki wraz z odsetkami, w ratach, zgodnie z planem spłaty pożyczki stanowiącym integralną część umowy,

3) przedkładania, na wniosek pożyczkodawcy, zaświadczenia z urzędu skarbowego (w odniesieniu do działalności gospodarczej oraz prowadzenia działów specjalnych produkcji rolnej), zaświadczenia z urzędu gminy (w odniesieniu do działalności rolniczej) o prowadzeniu działalności,

4) niezwłocznego każdorazowego powiadomienia pożyczkodawcy o zmianach miejsca zamieszkania i prowadzonej działalności oraz o zaprzestaniu bądź zawieszeniu działalności lub innych okolicznościach mających wpływ na realizację umowy.

2. W czasie trwania umowy pożyczki dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy, zwany dalej „pożyczkodawcą”, przeprowadza kontrole w celu sprawdzenia wiarygodności informacji i dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

3. Zmiana profilu działalności w okresie obowiązywania umowy wymaga zgody pożyczkodawcy wyrażonej na piśmie.

§ 8. 1. Umowa powinna przewidywać możliwość umorzenia pożyczki do wysokości 50% kwoty udzielonej pożyczki, pod warunkiem prowadzenia działalności przez okres co najmniej 24 miesięcy i spełnienia pozostałych warunków umowy. Kwota umorzenia pożyczki nie może przekroczyć w dniu jej umorzenia nie spłaconej części pożyczki.

2. Potwierdzeniem prowadzenia działalności jest:

1) zaświadczenie o wywiązywaniu się z obowiązku podatkowego, wydane przez:

a) urząd skarbowy – w odniesieniu do działalności gospodarczej oraz prowadzenia działów specjalnych produkcji rolnej,

b) urząd gminy – w odniesieniu do działalności rolniczej,

2) protokół przeprowadzonej kontroli faktycznego prowadzenia działalności przez pożyczkobiorcę, sporządzony przez pożyczkodawcę.

3. W przypadku umorzenia kwoty pożyczki umorzeniu podlegają również odsetki, jakie przysługiwałyby od kwoty umorzonej.

4. O umorzeniu bądź odmowie umorzenia pożyczki pożyczkodawca powiadamia pożyczkobiorcę w formie pisemnej w terminie nie przekraczającym 30 dni od złożenia wniosku o umorzenie.

5. Złożenie wniosku w sprawie umorzenia pożyczki nie zwalnia pożyczkobiorcy z obowiązków wynikających z umowy, a w szczególności z kontynuowania działalności i wpłat kolejnych rat.

6. W przypadku niepodjęcia w terminie określonym w ust. 5 decyzji o umorzeniu bądź odmowie umorzenia pożyczki, następuje zawieszenie wpłat kolejnych rat pożyczki do czasu otrzymania decyzji.

7. W przypadku śmierci pożyczkobiorcy i przejęcia jego majątku w drodze spadku oraz kontynuowania przez spadkobiercę działalności prowadzonej przez spadkodawcę, umorzenie części pożyczki może nastąpić, jeżeli:

1) spadkobiercą jest osoba niepełnosprawna lub

2) spadkobiercą jest małżonek będący osobą pełnosprawną, która:

a) ma na utrzymaniu osoby niepełnosprawnej lub

b) pozbawiona jest jakiegokolwiek źródła dochodu.

§ 9. 1. Umowa może przewidywać odroczenie terminu spłaty kwot pożyczki i odsetek od udzielonej pożyczki nie przekraczające 6 miesięcy. Okres całkowitej spłaty pożyczki nie może jednak przekroczyć 48 miesięcy od dnia wypłacenia całej kwoty pożyczki (w przypadku wypłaty w transzach – ostatniej transzy).

2. Na wniosek pożyczkobiorcy, uzasadniony szczególnymi względami społecznymi lub gospodarczymi, pożyczkodawca może okres spłaty pożyczki wydłużyć do 54 miesięcy od dnia jej wypłacenia.

§ 10. Umowa powinna przewidywać jej wypowiedzenie w przypadku niedotrzymania nawet jednego z warunków umowy. Zwrot nie spłaconej pożyczki powinien nastąpić w terminie nie dłuższym niż 90 dni od daty wypowiedzenia umowy:

1) wraz z należnymi odsetkami w przypadkach niezawinionych od pożyczkobiorcy,

2) wraz z odsetkami w wysokości 15% od udzielonej kwoty, w przypadku gdy pożyczkodawca stwierdzi niewłaściwe realizowanie umowy z winy pożyczkobiorcy, zwłaszcza przeznaczenie jej na inne cele.

§ 11. W razie śmierci pożyczkobiorcy i nieprzyjęcia spadku przez spadkobierców, obowiązek uregulowania zobowiązań wobec pożyczkodawcy przechodzi solidarnie na poręczycieli, jeśli poręczenie stanowi zabezpieczenie pożyczki. W razie zabezpieczenia pożyczki w innej formie niż poręczenie, pożyczkodawca dochodzi należności w sposób stosowny do formy zabezpieczenia.

§ 12. Rozporządzenie ma zastosowanie do pożyczek udzielonych po dniu jego wejścia w życie.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. ■

Wypoczynek dla inwalidów

Biuro Pełnomocnika Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” ds. Osób Niepełnosprawnych w Gdańsku organizuje turnus świąteczno-noworoczny w Sobieszewie w okresie 20.12.98 – 3.01.1999r dla dorosłych osób niepełnosprawnych.

Z uczestnictwa w turnusie skorzystać mogą osoby, które w 1998 roku nie brały udziału w turnusach rehabilitacyjnych, które mają aktualne orzeczenie KIZ o niepełnosprawności.

Koszt uczestnictwa:

- uczestnik – 450,- zł
- opiekun – 500,- zł
- pracownicy ZPCh i ich opiekunowie – 700,- zł
- pełna odpłatność – 950,- zł

W czasie trwania turnusu proponujemy:

1/ zabiegi rehabilitacyjne:

inhalacja, solux, masaż, kinezyterapię, laseroterapię

2/ wieczór w teatrze, wycieczkę na Westerplatte, wieczór wigilijny – Pasterka, kulig, wieczór sylwestrowy oraz inne atrakcje po uzgodnieniu z uczestnikami.

Zgłoszenia wraz z wnioskami kwalifikacyjnymi z dołączoną kserokopią KIZ (tylko czytelne odbitki) prosimy przesać na adres:

Biuro Pełnomocnika Komisji Krajowej
NSZZ „Solidarność” ds. Osób Niepełnosprawnych
80-855 Gdańsk ul. Wały Piastowskie 24

Wpłaty na konto:

GE Capital Bank S.a.

Oddział Gdańsk ul. Elżbietańska 2

„Solidarność – Niepełnosprawnym”

Nr 17100007 – 11437 – 202

Termin zgłoszeń upływa 20.10.1998 r.

Dodatkowych informacji udzielamy telefonicznie:

Nr tel: (0-58) 308-42-03 lub 301-14-43

w godz: 9.00 – 15.00

GAZETA
współczesna

**zawsze
dociera
do wszystkich**

OŚRODEK SZKOLENIOWY OLC ZARZĄDU REGIONU BIAŁYSTOK NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

ORGANIZUJE KURSY

1. PODSTAW OBSŁUGI KOMPUTERA PC

60 godzin lekcyjnych.

CENA: 120,00 zł

PROGRAM KURSU:

- @ SYSTEM OPERACYJNY - DOS,
- @ NAKŁADKA SYSTEMOWA - NORTON COMMANDER,
- @ SYSTEM WINDOWS 95,
- @ EDYTOR TEKSTÓW - WORD,
- @ ARKUSZ KALKULACYJNY - EXCEL.

2. KSIĘGOWOŚCI KOMPUTEROWEJ

75 godzin lekcyjnych.

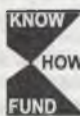
- Moduł I - 45 g.l. podstawy rachunkowości (wykłady)
 - Moduł II - 30 g.l. system finansowo-księgowy (ćwiczenia)
- CENA: 190,00 zł

WYMAGANIA: ukończony kurs podstaw obsługi komputera.

Fundacja
Rozwoju
Województwa
Białostockiego

Szkolenia zorganizowano przy współpracy z Fundacją Rozwoju
Województwa Białostockiego realizującą Polsko-Brytyjski
Program Rozwoju Przedsiębiorczości

Program wspierany przez Rząd Brytyjski

ZGŁOSZENIA PRZYJMOWANE SĄ PRZY
ul. SURASKIEJ 1, II piętro, pokój nr 66
☎ 422-797, 423-246 w. 15

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
REGION BIAŁYSTOK

Solidarność

ADRES REDAKCJI: ul. Suraska 1, pok. 69, 15-093 Białystok, tel. 7423-246 w. 16;
fax 742-32-48

REDAKCJA: Mirosław Markowski (red. naczelny),
Artur Jan Szczęsny (sekretarz redakcji),
oraz Zespół.

WYDAWCA: Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność.”